Tentații irezistibile

On Noiembrie 28, 2013

Îndeplinește-ți rolul pe care trebuie să ți-l asumi, reducându-ți vulnerabilitatea în fața tendinței nestăpânite de extindere a zonei de excelență.

Floarea cea mai rară a geniului uman trebuie valorificată cu folos, îngrijită ca un giuvaier de cea mai mare calitate. Nicidecum abandonată într-un câmp gol, în plin sezon de înflorire și de recoltare. Iar Clarice Starling, conștientă de atributele prețioase acestei creații magnifice se vede nevoită - asemenea unui grădinar iscusit - să o întrețină. Şi nu doar atât, nu să se limiteze doar la a se bucura de parfumul și culorile ei. Ci să extragă din ea mierea dulce a virtuții. Căci, această miere amestecată continuu în proporții bine determinate, încălzită la foc mic până ajunge la punctul de fierbere, produce acel ulei de prima mână cu proprietăți de energizare și amplificare a funcțiilor mentale.

Clarice vrea să realizeze trecerea spre faza provocatoare de diagnosticare a omului, să călătorească și să intervină în zona subtilităților pe care nimeni nu le observă. Vrea să ajungă la acea finețe a înțelegerii elementelor din care este alcătuit omul, să identifice motivațiile secrete care îi sustin personalitatea și să determine cele mai bune opțiuni de control. Un singur gând pare a nu-i da pace: *" Nu pot să rămân pasivă în fața amplorii fenomenului de profunzime, vreau să învăț să gândesc în detrimentul mediocrității și al formalismului. "*

Asemenea unui maniac care urmărește persoane necunoscute, Clarice urmărește atentă firul judecății avansate și greu de accesat a doctorului psihiatru, Hannibal Lecter. Cu orice preț trebuie să exploateze și ea energia din cele mai adânci abisuri ale ființei umane, de la limita inferioară la cea superioară a capacităților și patternurilor de gândire. Să sondeze și ea dimensiunile extrem de variabile ale simțirilor cele mai înalte, inversând proporțiile de desăvârșită armonie. Iată la ce chin istovitor o supun tentațiile irezistibile.

Leadership: Limitările tale față de ceea ce nu poți controla întâmpină o forță de opunere din partea unei motivații existențiale atunci când te hotărăști să evadezi din extremele unui sentiment de copleșire psihică?

Întreaga existență a lui Clarice pare să se învârtă în jurul ideii de călătorie prin harta vieții lui Hannibal Lector, întrega ei motivație fiind aceea de a-și imita idolul, dar pentru aceasta ea trebuie să evadeze din extremele unui sentiment de copleșire psihică, cum este acela că ceva groaznic se va întâmpla și că va pierde totul. Munca unui agent FBI nu se bazează doar pe conștientizarea repercusiunilor distructive a evenimentelor tragice, ci mai ales pe manifestările sufletului la o anumită formă de răspuns în față amenințărilor de natură perceptuală.

Dar, vrând să dea ea însăși un exemplu impresionant de gândire și atitudine, în eluzivul joc al căutării celor mai fertile înțelegeri și percepții despre om, ținute ascunse în carapacea mentală a doctorului Hannibal Lecter, are loc o distanțare temporară de rolul ei. O reticență față de obligațiile și responsabilitățile profesiei sale în etapele procesului decizional individual.

Aceste eludări justificate ale zonei profesionale blocate de regulamente și directive, se concretizează în "pasul înainte", devenit fundamentul evoluției ei. Decizia de a nu-i spune totul cu de-amănuntul șefului ei, păstrând pentru ea elementele cheie ale investigației, este rodul unei determinări între visul de a accede la un nivel înalt de profesionalism și tendința de a dobândi o cunoaștere avansată a omului. Poate chiar și un IQ superior.

Cea mai mare greutate pe care trebuie s-o suporte Clarice nu este de a intra în mintea criminalului, inspirându-se din gândirea lui Hannibal Lecter, ci este aceea de a-și accepta părțile negative și greșelile care tot mai pregnant o fac să uite că mai există bucurie pe lume.

Atașamentul față de o gândire care se regăsește în toate conștiințele particulare scoate în evidență efortul mental la care ești supus să reziști în condițiile unei simulări de luare a deciziei realizată de o realitate de ordin superior.

Clarice simte că nu se poate ridica la nivelul stilului de gândire a lui Hannibal pentru faptul că nu se poate adapta la o realitate de ordin superior care poate costa mult, chiar viața, o realitate care nu mai reproduce simplitatea idealului de împlinire a unui destin, ci mai degrabă produce teama de necunoscut. Pentru transpunerea în concret a gândurilor îndrăznețe, perfect adaptate personalității care recepționează în mod direct și deschis mesajele cu caracter mobilizator, este nevoie de anumită capacitate și de o anumită orientare în fața suferinței.

Capacitatea de a vedea în profunzimea omului, destinată exclusiv extinderii propriului potențial. Şi orientarea precisă asupra punctului focalizat, dedicat antrenării mecanismelor de autoreglare a stimei de sine. Amândouă variabile corespund consecințelor decizionale induse de o anumită doză de nonconformism.

Dar între capacitate și orientare există întotdeauna un al treilea element care le cuprinde pe ambele: tendința de a ascunde aspectele legate, direct sau indirect, de identificarea și amplificarea graduală a utilizării de resurse absolut necesare formării continue și realizării personale.

Iar o persistență a concentrării eforturilor de a fi cât mai fidel reconstrucției personalității, determinând o reacție ambiguă, o anumită imprevizibilitate și imprecizie în decizii și acțiuni, va crea efectul de domino în zona ta de excelență, reducând acea constantă a cooperării cu alți participanți la sectorul îngust și profitabil al afirmării pe plan profesional.

Leadership: Poți să pui în evidență extremele unei decizii de carieră pentru a da claritate alegerii pe care urmează s-o faci, într-un context de apropiere și deschidere emoțională față de o autoritate care se manifesta fără nicio explicație?

Clarice Starling se vede nevoită să ia o decizie foarte riscantă și periculoasă: acceptă să păstreze legătura, pe ascuns, cu evadatul Hannibal Lecter, care cu câteva zile în urmă comisese două dintre cele mai atroce crime din istoria orașului, fiind mai periculos ca oricând. Nu găsim decât o singură explicație pentru acest gest de atașament psihologic și emoțional: ea știe că va avea nevoie de cunoștințele și gândirea lui Hannibal pentru a soluționa în viitor cazurile cele mai importante de omor.

Practic ea acceptă să păstreze legătura cu cel mai odios dintre criminali pentru a-i prinde pe alți criminali. Este o procedură tipic FBI. Ea își pune în evidență această decizie prin lipsa oricăror remușcări, fapt care denotă vanitatea, pentru că singurul ei scop a fost să-l prindă pe ucigașul în serie Buffalo Bill, fără s-o intereseze victimele colaterale.

În leadership asta seamană mai mult a atitudine de pendulare între responsabilitate si ipocrizie, între moralitate și necesitate, între setea de senzaționalism și povara greu de suportat a conștiinței.

În leadership, lucrurile trebuiesc privite din două unghiuri: o apreciere pozitivă a omului prin sporirea valorii lui, admisibilă numai prin faptul că îl ferește de cramponarea de vechile

limitări. Şi o apreciere negativă, datorată tentației de a "tranzita" spre o altă formă de a fi, spre o altă destinație profesională decât cea prevăzută de rolul său. Este destinația unei vieți împlinite prin eliberarea de durerea pricinuită de tendința de a vedea lucrurile la poluri opuse, semnul unei slăbiciuni, al unei temeri, al unei tendințe de autoprotecție și de conflicte interne.

Predispoziția către asumarea riscurilor are deseori ca și corespondent principal procesul de luare a unei decizii care este influențat de factori externi propriei tale conștiințe, în folosul unei experiențe care îți aduce mai mult prestigiu sau în virtutea preocupării față de ce vor crede cei din jur la adresa performanțelor tale.

Maxima " *Îmbată-ți simțurile cu miere, fără să te înfrupți cu dulceața ei* ", utilizată în contextul procesului responsabilității, având o conotație critică, devine punctul de reper necesar cugetării și conștientizării riscurilor pe care le presupune o deviere de la rolul încredințat în procesul de extindere al acordului de cooperare și asociere încheiat cu ceilalți parteneri sau superiori.

Se au în vedere aici acțiunile pe cont propriu care vizează extinderea zonei funcționale, precum și planurile individuale de insubordonare, ele pot avea o interpretare pozitivă, reprezentând o evoluție, dar numai dacă câștigă teren vis a vis de mediocritate și formalism.

In timp ce tentația de a te înfrupta prea mult cu dulceața din miere, va da naștere acelui fenomen de Gică Contra care, urmărindu-și doar interesul propriu, profitând din plin de rolul ce i-a fost încredințat, se va opune sistematic tendinței generale.

Leadershipul este vocea conștiinței pe care ți-o asumi despre o acțiune prezentă, în măsura în care Egoul care îți animă existența nu are legătură cu ce anume găsești atrăgător în ceilalți.

Tentații irezistibile vizează acei lideri care, în dorința de a excela în activitățile practicate, se pierd pe cărările întortocheate ale subtilităților umane. Dacă nu dorești să adaugi carierei tale un minus cu caracter definitiv, atunci îndeplinește-ți rolul pe care trebuie să ți-l asumi, reducându-ți vulnerabilitatea în fața tendinței nestăpânite de extindere a zonei de excelență.

* Notă: The Silence of the Lambs (1991) (Thomas Harris)

Source: https://neculaifantanaru.com/tentatii-irezistibile.html